

[Thisted Knudsen.]

ningen? Derfor har vi fremsat vort forslag. Vi har ønsket en anden byrdefordeling mellem stat og kommune, større statstilskud til sygehusene, større statstilskud til vejene, alt for at skabe et mere rimeligt og retfærdigt skattegrundlag.

Nu foreligger der fra regeringen et lovforslag; selv om det ikke falder helt sammen med vore tanker, betyder det en erkendelse af, at der må gøres noget, og så kan det efter vor opfattelse danne udgangspunktet for en forhandling. Det, der for os er afgørende, er at få lempet denne form for beskatning. Vi synes imidlertid, det ville have været ønskeligt, om regeringen i højere grad havde lyttet til de ønsker, vi har fremsat, og som også vort lovforslag giver udtryk for. Vi har sagt i forbindelse med vort forslag, som jeg har fremhævet før, at den amtskommunale beskatning er en særskat; den bør lempes ikke alene for landbruget, hvor det er livsnødvendigt, at den bliver lempet, men den bør lempes for alle skatteydere i amtskommunen, det gælder handlende, det gælder håndværkere, det gælder boligindehavere. Der bør efter vor opfattelse ingen forskel være; man kan ikke sagligt begrunde, at der nu skal indføres en ny forskelsbehandling i skattepolitikken for amtskommunernes vedkommende, og det er jo det, den høje regering forsøger med sit lovforslag.

Hvad er resultatet? Først gør man forskel på den måde, at man lemper beskatningen for landbrugsejendommene, ikke for andre. Det kan forstås, må man erkende, ud fra landbrugets økonomiske baggrund. Men en særskat bør efter vor opfattelse lempes for alle, også for håndværkere og handlende. Når landbruget ingen penge har, når det er i økonomiske vanskeligheder, vil håndværkere og handlende komme ind under den samme økonomiske skæbne, de skal nok få brug for deres kroner, ligesom landbruget har det i dag. Men regeringen har afvist en generel lempelse, regeringen siger: kun landbrugere skal have lempelse.

Må jeg i denne forbindelse spørge den højtærede indenrigsminister om forståelsen af begrebet landbrugsejendomme. Vi har en lang, lang række gartnerivirksomheder her i landet; der er nogle af dem, der er noteret som landbrugsejendomme; der er,

så vidt jeg kan skønne, andre, der ikke er det. De, der kender en smule til den danske gartners økonomiske forhold i dag, ved, at han har strenge økonomiske vilkår. Jeg er ikke helt klar over, om det er ministerens hensigt, at den lempelse af særskatten, som regeringen agter at gennemføre, også skal omfatte gartnerierne; vi mener fra venstres side, at det er saglig rigtigt at lade den gøre det, og vi lægger afgørende vægt på, at det sker.

Dernæst gør man forskel derved, at man forhøjer særbeskatningen for visse ejendomes vedkommende og nedsætter den for andres. Efter loven af 1933 — det ved den højtærede indenrigsminister og dermed regeringen — kom den lempelse af særbeskatningen, som dengang gennemførtes, samtlige ejendomme til gode, d. v. s. at i dag har samtlige ejendomme i amtskommunerne en fordel. Denne fordel fratager man nu alle andre end landbruget, således at man forhøjer særbeskatningen for handlende, for håndværkere og for boligindehavere og nedsætter den for landbrugere. Derved bliver skævheden endnu større og urimeligheden endnu mere grel. Jeg kan ikke se andet, end at venstre har ret i den betragtning, vi har gjort gældende, at særskatten må lempes for alle, og jeg er ikke i stand til at forstå, at den høje regering ikke har erkendt det rigtige heri.

Jeg kan om mit partis stilling til lovforslaget sige, at vi selv sagt er villige til enhver forhandling. Det er vor opfattelse, at vi må igennem med en lovændring, således at de tyngende kommunale ejendomsskatter kan nedsættes med virkning fra 1. april. Vi håber, at regeringen vil erkende det principielt rigtige i vort synspunkt og vil bidrage sit til, at den lempelse, der skal finde sted, kommer til at omfatte alle; men vi er villige til at forhandle os til rette, og vi er klar over, at sagen er så alvorlig, at et positivt resultat må nås.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg er enig i de bemærkninger, det ærede medlem hr. Thisted Knudsen gjorde om, at vi nu skal se at blive færdige; det varede jo lidt længe, inden vi kom i gang med at drøfte disse ting.